

STOP PRESS!

Så ble mai likevel reddet, — av vårkåte bergensere. Ikke før hadde jeg avfunnet meg med at denne månedens single-priser fikk gå over grensene, både i øst- og vesterled, så detter i flat pakke ned i postkassa. Avsender. THE ALLER VÆRSTE. Og de er ikke snauere enn at de fordobler antall spor fra deres utmerkede debut-single. Og gjør den dobbelt så lang og dobbelt så stor. Og kjører The Aller Værste til topps i mine vurderinger. På linje med Young Lords, på linje med Kjøtt, stilmessig et sted midt imellom dem.

45 sprutende runder per minutt. Entre den Aller Værste discotråkk med store, stygge, strittende, struttende gitarer i skjønn magi. Parallellt med Hank Marvin i tunneldypet: "Dans til musikken". Hese vrinsk og hete vræl: "Dans til

musikken." Og hoppende kropper danser opp og ned og opp og ned og...

"Rene Hender" er mer konvensjonell høyenergirock og jeg snur rundt: Tung og demonisk "Søster, Søster", sykehusromanvisjoner fra blodstenket operasjonsbord. Og så projiserte Ska-toner fra garasjen under Grieghallen, "Ingen vei tilbake", og jeg vet at så var det ikke forgjeves at jeg sloss meg til disse singleanmeldelsene... Og The Aller Værste vet at jeg vet at denne singlen, den regner jeg fremdeles med når jeg igjen skal møte vintermørket. Only quality lasts, har jeg lest.

(Og om du finner det vanskelig å "danse til musikken" hos din lokale forhandler, så vær ikke lei deg for det. Send halvannen tier til Freddi Fiord, Nygårdsstg. 65, 5000 Bergen, og du kan pusse steppeskoene.)